

*N:o 45.**Af Herr G. Sälling: Om tillägg till 50 § Konkurslagen.*

Vid sistlidet års riksdag väcktes af mig motion N:o 134, angående tillägg till 50 § Konkurslagen på det sätt, att sedan gode män eller sysslomän blifvit utsedde och öfvertagit konkursboets samtliga tillgångar, vare gäldenär fri från såväl allt ansvar för sin afträdde egendom som ock från efterkraf för alla i konkursen bevakade fordringar, till så stort belopp som motsvaras af den afträdde egendomens värde. Lag-Utskottet, som behandlade motionen, afstyrkte densamma genom utlåtande N:o 46 på skäl och motiv, som af Andra Kammaren ogillades utan votering. Vid utlåtandet var ock bifogad reservation af Herr Samzelius samt Herr H. A. Widmark, deruti fem öfriga af Lag-Utskottets ledamöter instämde, hvaruti en så tydlig och på sak grundad motivering anfördes, att jag vågar instämma uti och hänvisa till densamma. Då så stort understöd både inom Lag-Utskottet och Andra Kammaren lemnades motionen, och då jag anser frågan vara af synnerlig vigt samt billighet och rättvisa fordra en förändring af konkurslagen i det syfte, som uti densamma föreslogs, så får jag härmed ånyo väcka samma fråga till Riksdagens behandling med åberopande af de skäl, som uti motionen anfördes. Under diskussionen vid frågans behandling i Andra Kammaren åberopades såsom hufvudsakligt skäl emot dess bifallande, att icke motionen innehöll förslag derom, att omkostnaden för konkursboets förvaltning skulle få godtgöras borgenärerna, utan att hela värdet af den afträdde egendomen oafkortadt skulle anses såsom liqvid för deras fordringar; min mening med motionen var icke heller sådan, ty jag hoppades, att Lag-Utskottet skulle benäget föreslå de förändringar eller tillägg deruti, som Utskottet ansåg vara nödiga och lämpliga.

Om icke det af Lag-Utskottet skulle anses lämpligt att till 50 § Konkurslagen göra det tillägg eller den tydning som jag åsyftar, så öfverlemnar jag till och anhåller, att Utskottet på annat möjligen lämpligare ställe deruti måtte föreslå

och bättre formulera ordalydelsen än hvad jag kunnat, hvartill jag icke kan finna något hinder uti 42 § Riksdagsordningen, hvilken ålägger Utskottet att meddela utlåtande öfver de från Kamrarna dit hänvisade *förslag* till stiftande, ändring, förklaring eller upphäfvande af etc. etc.

Till stöd för min åsigt i förenämnda fråga får jag bifoga transsumt af protokollet, hållet vid mellersta Sveriges civila tjenstemannaförenings möte i Örebro den 27 Maj 1879.

På grund af hvad häruti och uti min förut åberopade motion anförts, vågar jag vördsamt föreslå och anhålla, det Riksdagen måtte besluta

sådant tillägg- eller förtydligande af Konkurslagen af den 18 September 1862:

Att sedan gode män eller sysslomän blifvit utsedde och öfvertagit konkursboets samtliga tillgångar, vare gäldenär fri från såväl allt ansvar för sin afträdde egendom som ock från efterkraf för alla i konkursen bevakade fordringar, till så stort belopp, som motsvaras af den afträdde egendomens värde efter dess realisering, med afdrag af omkostnaderna för konkursboets förvaltning m. m., och

att öfverlemna till Lag-Utskottet, dit denna motion torde remitteras, att införa sagda stadgande antingen vid 50 § eller å annat lämpligt ställe i Konkurslagen; samt

att formulera lagförslaget på det sätt som Utskottet finner lämpligast i det syfte, som af mig blifvit föreslaget.

Stockholm den 25 Januari 1882.

G. Sälling.

Uti denna motion instämma:

J. E. Johansson
fr. Westmanland.

Alarik Fredenberg
fr. Westmanland.

Transsumt.

»Protokoll, hållet vid mellersta Sveriges civila tjenstemannaförenings möte i Örebro den 27 Maj 1879.

Närvarande: Herrar Landshöfdingarne m. m. Axel Bergström och H. Gyllenram, Landssekreterarne Aug. Helling och C. E. Stålhös, Landskamreraren J.

O. Högström, Häradshöfdingarne C. Stenberg och M. Unger, Borgmästarne E. J. Wikander, H. Waldenström, C. J. Watz och I. Bergöö, Rådmanen A. J. Åberg, Länsnotarierna C. Moberg, Rob. Richter och E. Hedenstjerna, v. Häradshöfdingarne E. B. Tersmeden och C. Norelius, Landtränkmästaren G. W. Sernander, Kronofogdarne M. Selling och M. E. Verdier, Häradsskrifvaren Wilh. Sahlin, Auditören J. E. Rådberg, Postmästaren A. W. Södergren, Fängelsedirektören F. W. Hjort, Hofrättsnotarien R. Mitander, Stadsfiskalen P. E. Andersson, Telegrafkommissarien Arvid Gumælius, Stadsfogden C. F. Berntin, Länsbokhållaren H. Wennergren, Landskanslisten A. Welin, samt Länsmännen A. C. Gevert, J. O. Andersson, C. Boström, O. Malmgren, Joh. Widén, Fredr. Malmsjö och Em. Berg, äfvensom undertecknade.

§ 16.

Mötet uttalade såsom svar å tolfte frågan, att en i konkurs försatt man ej behöfver ansvara för försakingringar, som möjligen göras af gode männen eller sysslomännen, så mycket mer som borgenärerne ensamme tillsätta de män, som skola handhafva och utreda konkursboet.

Justeradt den 22 September 1879.

Axel Bergström.

C. Stenberg.

In fidem.

Aug. Nylén.

Rätteligen transsummeradt betyga:

H. F. Bergström.

J. N. Lindh.
